

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 21ης Σεπτεμβρίου 1989 *

Στην υπόθεση 68/88,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους κ. κ. J. Forman και Δ. Γκουλούση, νομικούς συμβούλους, και τον Ξ. Α. Γιαταγάνα, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, Centre Wagner,

προσφεύγουσα,

κατά

Ελληνικής Δημοκρατίας,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωρισθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να βεβαιώσει και να καταβάλει στην Κοινότητα τους ίδιους πόρους που δι' απάτης δεν συμπεριελήφθησαν στον κοινοτικό προϋπολογισμό, εκ του ότι ορισμένες ποσότητες γιουγκοσλαβικού αραβοσίτου εξήχθησαν σε άλλη χώρα μέλος της Κοινότητας ως ελληνικό προϊόν, και αρνούμενη να λάβει ορισμένα άλλα ενδεδειγμένα μέτρα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Ο. Due, πρόεδρο, Τ. Koopmans, R. Joliet, F. Grévisse, πρόεδρος τμήματος, Sir Gordon Slynn, Κ. Ν. Κακούρη, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias και Μ. Díez de Velasco, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Tesaurο
γραμματέας: Β. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

έχοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 16ης Μαΐου 1989,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 30ής Ιουνίου 1989,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 7 Μαρτίου 1988, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΟΚ, προσφυγή, με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να βεβαιώσει και να καταβάλει στην Κοινότητα τους ίδιους πόρους που δι' απάτης δεν συμπεριελήφθησαν στον κοινοτικό προϋπολογισμό, εκ του ότι ορισμένες ποσότητες αραβοσίτου εισήχθησαν από τη Γιουγκοσλαβία στην Ελλάδα χωρίς να εισπραχθεί εισφορά και εξήχθησαν στη συνέχεια σε άλλη χώρα μέλος της Κοινότητας σαν να ήσαν ελληνικό προϊόν, και αρνούμενη να λάβει ορισμένα άλλα ενδεδειγμένα μέτρα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το κοινοτικό δίκαιο.
- 2 Κατά τα τέλη του έτους 1986, η Επιτροπή, αφού διεξήγαγε εμπεριστατωμένη έρευνά κατόπιν πληροφοριών που είχε λάβει, πείστηκε ότι δύο φορτία αραβοσίτου, τα οποία η εταιρία ΙΤCO εξήγαγε κατά τον Μάιο του 1986 από την Ελλάδα στο Βέλγιο, αποτελούνταν στην πραγματικότητα από αραβόσιτο που είχε εισαχθεί από τη Γιουγκοσλαβία, ενώ επισήμως οι ελληνικές αρχές είχαν δηλώσει ότι αποτελούνταν από ελληνικό αραβόσιτο. Ως εκ τούτου, δεν εισπράχθηκε καθόλου η γεωργική εισφορά που προορίζεται να τροφοδοτεί τους ίδιους πόρους της Κοινότητας. Κατά την Επιτροπή, η απάτη αυτή διαπράχθηκε χάρη στη σύμπραξη ορισμένων ελλήνων δημοσίων υπαλλήλων, εκ των υστέρων δε πολλοί ανώτεροι υπάλληλοι του Ελληνικού Δημοσίου κατάρτισαν πλαστά έγγραφα και προέβησαν σε ψευδείς δηλώσεις, προσπαθώντας να τη συγκαλύψουν.
- 3 Στις 21 Ιανουαρίου 1987, η Επιτροπή κοινοποίησε στην ελληνική κυβέρνηση τα πορίσματα της έρευνάς της και της ζήτησε να λάβει ιδίως τα ακόλουθα μέτρα:

- να καταβάλει στην Επιτροπή τις γεωργικές εισφορές επί των εισαγωγών γιουγκοσλαβικού αραβοσίτου, με τόκους υπερημερίας·
- να αναζητήσει τα μη καταβληθέντα ποσά από τα πρόσωπα που διέπραξαν την απάτη·
- να κινήσει ποινικές ή πειθαρχικές διαδικασίες κατά των αυτουργών της απάτης και των συμπραξάντων·
- να προβεί σε έρευνα επί ορισμένων εισαγωγών, εξαγωγών και διαμετακόμισης δημητριακών από τις αρχές του 1985 και εφεξής.

Στις ελληνικές αρχές δόθηκε προθεσμία δύο μηνών για να πληροφορήσουν την Επιτροπή σχετικά με τα μέτρα που θα είχαν λάβει.

- 4 Απαντώντας, οι ελληνικές αρχές ανέφεραν ότι είχε διαταχθεί διοικητική εξέταση, ότι, εξάλλου, την υπόθεση είχε αναλάβει ανακριτής και ότι ενεδεικνύετο να αναμείνουν το πόρισμα των δικαστικών αρχών για να λάβουν τα υποδεικνυόμενα από την Επιτροπή μέτρα.
- 5 Μετά από νέα άκαρπη ανταλλαγή αλληλογραφίας, η Επιτροπή κίνησε στις 27 Ιουλίου 1987 τη διαδικασία του άρθρου 169 της Συνθήκης, καλώντας την Ελληνική Δημοκρατία να διατυπώσει τις παρατηρήσεις της. Η τελευταία απάντησε με έγγραφο της 27ης Αυγούστου 1987, υπενθυμίζοντας κατ' ουσίαν ότι έπρεπε να αναμείνει τα πορίσματα της διεξαγόμενης διοικητικής και δικαστικής έρευνας.
- 6 Στις 9 Οκτωβρίου 1987, η Επιτροπή διατύπωσε αιτιολογημένη γνώμη, η οποία δεν είχε άλλο αποτέλεσμα από μια απάντηση, καθυστερημένη εξάλλου, της ελληνικής κυβέρνησης, όπου επανελαμβάνοντο οι προηγούμενες παρατηρήσεις της.
- 7 Η Επιτροπή άσκησε τότε την υπό κρίση προσφυγή. Η Ελληνική Δημοκρατία δεν κατέθεσε κανένα υπόμνημα εντός της προθεσμίας που της τάχθηκε, καίτοι κλήθηκε προσηκόντως. Σύμφωνα με το άρθρο 94, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας, η Επιτροπή ζήτησε από το Δικαστήριο να δεχθεί τα αιτήματά της.

- 8 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς η εξέλιξη της διαδικασίας, καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα της Επιτροπής. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.
- 9 Πριν εξεταστούν οι αιτιάσεις της Επιτροπής, πρέπει να υπομνηστεί ότι, οσάκις, όπως εν προκειμένω, το Δικαστήριο εκδίδει ερήμην απόφαση, υποχρεούται απλώς, κατά το άρθρο 94, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, για να κρίνει το βάσιμο της προσφυγής, να εξακριβώσει « αν τα αιτήματα του προσφεύγοντος εμφανίζονται βάσιμα ».

Επί της πρώτης αιτιάσεως

- 10 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να βεβαιώσει και να θέσει στη διάθεση της Κοινότητας τους ίδιους πόρους που δημιουργήθηκαν από γεωργικές εισφορές που οφείλονταν για ορισμένες ποσότητες αραβοσίτου εισαχθείσες από τρίτη χώρα, παρέβη τις υποχρεώσεις της.
- 11 Πρέπει να υπομνηστεί ότι, δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 1, του κανονισμού 2727/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργάνωσης αγοράς στον τομέα των σιτηρών (ΕΕ ειδ. έκδ. 03/013, σ. 158), για κάθε εισαγωγή αραβοσίτου στην Κοινότητα, επιβάλλεται εισφορά, « η οποία είναι... ίση με την τιμή καταωφλίου μειωμένη κατά την τιμή CIF ». Η γεωργική αυτή εισφορά συγκαταλέγεται μεταξύ των εσόδων που, κατ' εφαρμογήν της απόφασης 70/243 του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 1970, περί αντικαταστάσεως των χρηματικών συνεισφορών των κρατών μελών από ιδίους πόρους των Κοινοτήτων (JO L 94, σ. 19), συνιστούν ιδίους πόρους εγγραφόμενους στον προϋπολογισμό των Κοινοτήτων. Τέλος, ο κανονισμός 2891/77 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1977, περί της εφαρμογής της απόφασης της 21ης Απριλίου 1970 (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/002, σ. 64), ορίζει ότι οι ίδιοι πόροι βεβαιώνονται από τα κράτη και τίθενται στη διάθεση της Επιτροπής, δι' εγγραφής σε πίστωση λογαριασμού που έχει ανοιχθεί στο όνομά της, το αργότερο στις 20 του δεύτερου μήνα που ακολουθεί το μήνα κατά τη διάρκεια του οποίου βεβαιώθηκε το έσοδο.
- 12 Πρέπει, εξάλλου, να σημειωθεί ότι, όπως προκύπτει από εμπεριστατωμένους ισχυρισμούς της Επιτροπής, που δεν κλονίζονται από τα στοιχεία της δικογραφίας, ο αραβόσιτος, ο οποίος φορτώθηκε στα πλοία *Αλφονσίνα* και *Φλαμίνγκο* με προορισμό το Βέλγιο και δηλώθηκε επίσημα από τις ελληνικές αρχές κατά την εξαγωγή ως ελλη-

νικός, ήταν στην πραγματικότητα γιουγκοσλαβικός αραβόσιτος που είχε προηγουμένως εισαχθεί από τη Γιουγκοσλαβία.

- 13 Χωρίς να απαιτείται να αποφανθεί το Δικαστήριο επί των περιστάσεων υπό τις οποίες καταρτίστηκαν τα επίσημα έγγραφα ή επί των ευθυνών που υπέχουν οι συντάκτες τους, αρκεί η διαπίστωση ότι με τον τρόπο αυτόν αποφεύχθηκε η καταβολή των γεωργικών εισφορών που ήταν απαιτητές κατά την εισαγωγή στην Ελλάδα του γιουγκοσλαβικού αραβόσιτου τον Μάιο του 1986 και που ανέρχονται στο μη αμφισβητούμενο ποσό των 447 053 406 δραχμών.
- 14 Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να βεβαιώσει τις αντίστοιχες εισφορές ως ιδιους πόρους της Κοινότητας και να τις θέσει στη διάθεση της Επιτροπής το αργότερο στις 20 Ιουλίου 1986, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τους προαναφερθέντες κανονισμούς 2727/75 και 2891/77.
- 15 Επομένως, η πρώτη αιτίαση της Επιτροπής πρέπει να γίνει δεκτή.

Επί της δεύτερης αιτιάσεως

- 16 Η Επιτροπή προβάλλει ότι η καθυστέρηση των ελληνικών αρχών να εγγράψουν το προαναφερθέν ποσό στο λογαριασμό της Επιτροπής γεννά υποχρέωση καταβολής τόκων, κατ' εφαρμογή του άρθρου 11 του προαναφερθέντος κανονισμού 2891/77.
- 17 Σχετικώς, πρέπει να υπομνηστεί ότι, όπως προκύπτει από την απόφαση της 20ής Μαρτίου 1986, Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (υπόθεση 303/84, Συλλογή 1986, σ. 1171), υπάρχει άρρηκτη σχέση μεταξύ της υποχρέωσης βεβαίωσης των ιδίων πόρων της Κοινότητας, της υποχρέωσης εμπρόθεσμης πιστωτικής εγγραφής στο λογαριασμό της Επιτροπής και, τέλος, της υποχρέωσης καταβολής τόκων υπερημερίας. Εξάλλου, από την ίδια απόφαση προκύπτει ότι οι τόκοι οφείλονται « ανεξάρτητα από τους λόγους για τους οποίους η εγγραφή στο λογαριασμό της Επιτροπής διενεργήθηκε καθυστερημένα ».

- 18 Επομένως, πρέπει να αναγνωρισθεί ότι η Ελληνική Δημοκρατία, μη καταβάλλοντας τους τόκους υπερημερίας που αφορούν ποσά που είχε παραλείψει να εγγράψει σε πίστωση της Επιτροπής, παρέβη τις κοινοτικές της υποχρεώσεις.
- 19 Επομένως, η δεύτερη αιτίαση της Επιτροπής πρέπει να γίνει δεκτή.

Επί της τρίτης αιτιάσεως

- 20 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι οι ελληνικές αρχές δεν προέβησαν σε καμία ενέργεια προς αναζήτηση των γεωργικών εισφορών που δεν εισέπραξαν κατά την εισαγωγή του γιουγκοσλαβικού αραβόσιτου στην Ελλάδα και ότι παρέβησαν έτσι τις υποχρεώσεις που υπέχουν από τον κανονισμό 1697/79 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1979, περί της εκ των υστέρων εισπράξεως εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που δεν κατέστησαν απαιτητοί από τον φορολογούμενο για εμπορεύματα που διασαφήθηκαν σε τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών (ΕΕ ειδ. έκδ. 02/007, σ. 254).
- 21 Η αιτίαση αυτή πρέπει να γίνει επίσης δεκτή, εφόσον κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν παρέχει έρεισμα για να θέσει σε αμφιβολία τους ισχυρισμούς της Επιτροπής.

Επί της τετάρτης αιτιάσεως

- 22 Κατά την Επιτροπή, οι διατάξεις του άρθρου 5 της Συνθήκης υποχρεώνουν τα κράτη μέλη να επιβάλλουν κυρώσεις στους παραβάτες του κοινοτικού δικαίου, όπως ακριβώς και στους παραβάτες του εθνικού δικαίου. Η Ελληνική Δημοκρατία παρέβη την υποχρέωσή της αυτή, αμελώντας να κινήσει κάθε ποινική ή πειθαρχική διαδικασία που προβλέπει η εθνική νομοθεσία κατά των αυτουργών της απάτης και όλων εκείνων που συνέπραξαν στη διάπραξη και τη συγκάλυψή της.
- 23 Σχετικώς, πρέπει να παρατηρηθεί ότι, οσάκις η κοινοτική κανονιστική ρύθμιση δεν περιέχει καμία ειδική διάταξη προβλεπуща κύρωση σε περίπτωση παραβάσεως ή παραπέμπει σχετικώς στις εθνικές νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, το άρθρο 5 της Συνθήκης επιβάλλει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν κάθε μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίζει την εφαρμογή και την αποτελεσματικότητα του κοινοτικού δικαίου.

24. Προς τούτο, τα κράτη μέλη, διατηρώντας πάντως το δικαίωμα επιλογής των κυρώσεων, υποχρεούνται ιδίως να μεριμνούν ώστε για τις παραβιάσεις του κοινοτικού δικαίου να επιβάλλονται κυρώσεις υπό προϋποθέσεις, ουσιαστικές και διαδικαστικές, ανάλογες με τις ισχύουσες για τις παραβιάσεις του εθνικού δικαίου παρόμοιας φύσης και σημασίας και, εν πάση περιπτώσει, προσδίδουσες στην κύρωση αποτελεσματικό, ανάλογο και αποτρεπτικό χαρακτήρα.
25. Εξάλλου, οι εθνικές αρχές οφείλουν να ενεργούν, προκειμένου περί παραβιάσεων του κοινοτικού δικαίου, με την ίδια επιμέλεια που καταβάλλουν κατά την εφαρμογή των αντιστοίχων εθνικών νομοθεσιών.
26. Εν προκειμένω, δεν προκύπτει από τη δικογραφία ότι οι ελληνικές αρχές άσκησαν δίωξη, ποινική ή πειθαρχική, κατά των προσώπων που μετέσχαν στη διάπραξη και τη συγκάλυψη της καταγγεληθείσας από την Επιτροπή απάτης ούτε ότι υπήρξε εμπόδιο για την άσκηση τέτοιων διώξεων.
27. Είναι αληθές ότι, κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, η ελληνική κυβέρνηση πάντως υποστήριξε ότι της υποθέσεως είχε επιληφθεί η εθνική δικαιοσύνη και ότι έπρεπε να αναμείνει τα αποτελέσματα της δικαστικής ανακρίσεως. Ορθώς όμως η Επιτροπή αποκρούει το επιχείρημα αυτό, παρατηρώντας ότι, σύμφωνα με τις πληροφορίες που διαθέτει, η δικαστική αυτή δίωξη, που δεν προκλήθηκε άλλωστε από τις εθνικές αρχές, αλλά από ανταγωνιστική της ΙΤΣΟ επιχείρηση, αφορά μόνο την απάτη τη σχετική με το φορτίο που μεταφέρθηκε με το πλοίο *Αλφρονσίνα*.
28. Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτή η αιτίαση της Επιτροπής.

Επί της πέμπτης αιτιάσεως

29. Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να προβεί στους ενδεδειγμένους ελέγχους και έρευνες, καθώς και στα συμπληρωματικά μέτρα ελέγχου που ζήτησε η Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 1 και 18 του προαναφερθέντος κανονισμού 2891/77 του Συμβουλίου.

30 Κατά το άρθρο 18 του κανονισμού αυτού:

« 1. Τα κράτη μέλη προβαίνουν σε ελέγχους και έρευνες, σχετικά με τη βεβαίωση και τη θέση των ιδίων πόρων στη διάθεση της Επιτροπής...

2. Στο πλαίσιο αυτό, τα κράτη μέλη:

— προβαίνουν στους συμπληρωματικούς ελέγχους, τους οποίους η Επιτροπή δύναται να ζητήσει με αιτιολογημένη αίτηση... »

31 Πρέπει, αφενός, να επισημανθεί ότι, κατά την προ της ασκήσεως της προσφυγής διαδικασία, οι ελληνικές αρχές υποστήριξαν ότι είχε διαταχθεί διοικητική εξέταση από το Υπουργείο Οικονομικών για τις δύο επίδικες εξαγωγές αραβοσίτου. Ωστόσο, ελλείψει συγκεκριμένων στοιχείων σχετικά με τη φύση, την έκταση και τα αποτελέσματά της, το Δικαστήριο δεν μπορεί να θεωρήσει ότι μια τέτοια εξέταση μπορεί νομίμως να χαρακτηριστεί ως ένας από τους « ελέγχους και έρευνες », τους οποίους επιβάλλει η παράγραφος 1 του προεκτεθέντος άρθρου 18.

32 Αφετέρου, πρέπει να σημειωθεί ότι με το προαναφερθέν έγγραφο της 21ης Ιανουαρίου 1987 η Επιτροπή ζήτησε από τις ελληνικές αρχές « να διενεργήσουν εκ των υστέρων λεπτομερείς ελέγχους για όλες τις διαδικασίες εισαγωγής, εξαγωγής ή διακίνησης υπό διαμετακόμιση δημητριακών, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν από τις αρχές του 1985 και μετά, είτε από την ΙΤΣΟ είτε μέσω των λιμένων Θεσσαλονίκης και Καβάλας ». Από τη δικογραφία δεν προκύπτει ότι η Ελληνική Δημοκρατία ικανοποίησε το αίτημα αυτό περί διενέργειας συμπληρωματικών ελέγχων, το οποίο ήταν ωστόσο δικαιολογημένο από το γεγονός ότι, από την έρευνα την οποία διεξήγαγε η Επιτροπή για τις δύο επίδικες εισαγωγές, της γεννήθηκαν αμφιβολίες ως προς την κανονικότητα άλλων ομοίας φύσεως πράξεων, στις οποίες προέβη η εταιρία ΙΤΣΟ ή τις οποίες χειρίστηκαν οι τελωνειακές αρχές της Θεσσαλονίκης και της Καβάλας.

33 Επομένως, το Δικαστήριο πρέπει να δεχθεί και την τελευταία αιτίαση της Επιτροπής.

Επί των δικαστικών εξόδων

34 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η καθής ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφασίζει:

- 1) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να βεβαιώσει, ως ιδίους πόρους της Κοινότητας, γεωργικές εισφορές οφειλόμενες επί ορισμένων ποσοτήτων αραβοσίτου εισαχθέντος από τρίτη χώρα τον Μάιο του 1986 και ανερχόμενες σε 447 053 406 δραχμές και να θέσει το ποσό αυτό στη διάθεση της Επιτροπής το αργότερο στις 20 Ιουλίου 1986, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον κανονισμό 2727/75 του Συμβουλίου, της 29ης Οκτωβρίου 1975, περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών, και τον κανονισμό 2891/77 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1977, περί της εφαρμογής της αποφάσεως της 21ης Απριλίου 1970 περί αντικαταστάσεως των χρηματικών συνεισφορών των κρατών μελών από ιδίους πόρους των Κοινοτήτων.
- 2) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να καταβάλει τόκους υπερημερίας για το προαναφερθέν ποσό των 447 053 406 δραχμών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον κανονισμό 2891/77 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1977, περί της εφαρμογής της αποφάσεως της 21ης Απριλίου 1970 περί αντικαταστάσεως των χρηματικών συνεισφορών των κρατών μελών από ιδίους πόρους των Κοινοτήτων.
- 3) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να προβεί στην εκ των υστέρων είσπραξη των προαναφερθεισών γεωργικών εισφορών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον κανονισμό 1697/79 του Συμβουλίου, της 24ης Ιουλίου 1979, περί της εκ των υστέρων είσπραξέως εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που δεν κατέστησαν απαιτητοί από τον φορολογούμενο για εμπορεύματα που διασαφήθηκαν σε τελωνειακό καθεστώς συνεπαγόμενο την υποχρέωση καταβολής τέτοιων δασμών.
- 4) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να ασκήσει δίωξη, ποινική ή πειθαρχική, κατά των προσώπων που μετέσχαν στη διάπραξη και τη συγκάλυψη των πράξεων, χάρη στις οποίες αποφεύχθηκε η καταβολή των προαναφερθεισών γεωργικών εισφορών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 5 της Συνθήκης ΕΟΚ.
- 5) Η Ελληνική Δημοκρατία, παραλείποντας να προβεί στους ενδεδειγμένους ελέγχους και έρευνες, καθώς και στα συμπληρωματικά μέτρα ελέγχου που ζήτησε η Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τον κανονισμό 2891/77 του Συμβουλίου, της

19ης Δεκεμβρίου 1977, περί της εφαρμογής της απόφασης της 21ης Απριλίου 1970 περί αντικαταστάσεως των χρηματικών συνεισφορών των κρατών μελών από ίδιους πόρους των Κοινοτήτων.

6) Καταδικάζει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Due	Koopmans	Joliet	Grévisse	Slynn
Κακούρης	Moitinho de Almeida	Rodríguez Iglesias	Díez de Velasco	

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 21 Σεπτεμβρίου 1989.

Ο γραμματέας
J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος
O. Due